

Більшовицьким шляхом

Орган В. Токмацького РК КП(б)У та виконкому райради депутатів трудящих, Запорізької області

№ 63(3520) | Неділя, 6 серпня 1950 року. | Ціна 15 коп.

Вчасно підготувати школи до навчального року

Більшовицька партія, радянський уряд, вся громадськість надають всеобучу першочергового значення. Це видно хоч би з того, що державним бюджетом СРСР в цьому році передбачено на народну освіту 59,5 мільярдів карбованців. В підготовці шкіл до навчального року бере участь вся громадськість, трудящі організують недільники по ремонту шкіл, виготовляють для них меблі. Громадськість контролює роботу шкіл і допомагає вчителям в їх великій і благородній справі виховання дітей.

Отже підготовка шкіл до нового навчального року — почесна справа всіх трудящих.

Через три з половиною тижні шкільні класи наповняться молодими голосами — розпочнеться навчання. Тисячі учнів та їх батьків турбує питання, чи все готове в школах.

На жаль повною готовністю шкіл до нового навчального року не можуть похвалитися ні районний відділ народної освіти, ні багато які голови сільських Рад. Досить сказати, що з 64 шкіл району повністю відремонтовані 42, а паливом забезпечені тільки 22 школи.

Непогано готують свої школи Великотокмацька та Молодчанська міськради, Майська, Куханівська, Роботинська та деякі інші сільські Ради. Тут школи дбайливо відремонтовані, закінчується завезення палива, учні забезпечені підручниками та зошитами. Проте цього не можна сказати про такі школи, як Скелеватська, Ново-Миколаївська і ряд інших. Тільки нерозумінням значення зразкової підготовки шкіл до навчального року, тільки ігноруванням народної освіти з боку голів цих сільрад, можна пояснити те, що школи цих сел ще й досі не відремонтовані. Хіба не цим можна пояснити й те, що з мовчазного дозволу голови Новогорізької сільради т. Суліменка, голова колгоспу імені Чкалова Волков замість ремонту Переможенської початкової школи, перетворив її в зерно-сховище.

Районні збори партійно-господарського активу

4 серпня ц. р. відбулися районні збори партійного та господарського активу. Збори заслухали два питання:

1. Про постанову Ради Міністрів СРСР і Центрального Комітету ВКП(б), «Про організаційно-господарське укріплення колгоспів та завдання партійних організацій»;

2. Про виконання трирічного плану розвитку громадського продуктивного тваринництва та підготовки тваринницьких ферм до зими.

По першому питанню з доповіддю виступив секретар рай-

Надто повільно проходить будівництво шкіл. За планом в цьому році мають бути відбудовані Ворошилівська, Козолугівська та Червоногірська школи. В Козолугівці ще дещо робиться, а от у Ворошилівці та Червоногірці кошти, відпущені на будівництво не використовуються й будівництво не провадиться. І через це, ще й в цьому році, в цих селах заняття других класів будуть провадитись не в просторих та світлих шкільних кімнатах, а в приватних, орендованих, малопристосованих для занять будинках.

Не вистачає в окремих школах і меблі. Щоправда, готуючись до нового учбового року, було виготовлено 32 парті, 2 класні дошки, 12 шафів, 20 столів. З бази обласного відділу народної освіти буде днями завезено 300 парт. І все ж всього цього надто мало, щоб задовольнити потреби всіх шкіл. Тільки одних парт ще не вистачатиме 600 штук. В цій галузі районний відділ народної освіти попрацював мало, не зумів достатньо використати послуги громадськості та добитись, щоб шефи виконали свою обіцянку — виготовили 200 парт.

Наша держава, особисто товариш Сталін надають виключної уваги забезпеченню кожного учня всіма необхідними підручниками. Отже, треба райвідділу народної освіти про це добре подбати. Треба, щоб не 85 процентів учнів було забезпечено підручниками, як це є зараз, а всі сто процентів.

Немаловажна справа і забезпечення вчителів квартирами та паливом. Треба зломити опір керівників таких сільрад, як Куханівська, Козолугівська та ряду інших, де не дбають про нормальні умови роботи вчителів.

Треба негайно усунути всі недоліки. Школи мають бути підготовлені до нового учбового року вчасно і зразково.

кому КП(б)У тов. Бандуристий. Він докладно розповів про переваги в організаційно-господарському укріпленні колгоспів шляхом укрупнення колгоспів у великі сільськогосподарські артілі.

По другому питанню з доповіддю виступив голова виконкому райради депутатів трудящих тов. Іванченков. Доповідач піддав критиці відставання багатьох колгоспів у заготівлі кормів та будівництві тваринницьких приміщень.

По обох питаннях збори прийняли розгорнуті рішення.

Під Стокгольмською Відозвою про захист миру підписалося 115 мільйонів 275.940 радянських громадян

ВІД РАДЯНСЬКОГО КОМІТЕТУ ЗАХИСТУ МИРУ

Радянський комітет захисту миру підбив підсумки проваджуваної в СРСР кампанії по збиранню підписів під Стокгольмською Відозвою Постійного комітету Всесвітнього конгресу прихильників миру про заборону атомної зброї і про оголошення воєнним злочинцем того уряду, який першим застосує цю зброю агресії і масового винищення людей. Відповідно до рішення Радянського комітету захисту миру під Стокгольмською Відозвою могли підписуватися всі громадяни від 16-річного віку і старші.

На підставі звітів, які надійшли з місць, Радянський комітет захисту миру встановив, що збирання підписів у країні під Відозвою про заборону атомної зброї завершено, за винятком деяких віддалених районів, де ця кампанія найближчим часом буде також закінчена.

З початку кампанії — з 30 червня по 1 серпня — під Відозвою Постійного комітету Всесвітнього конгресу прихильників миру всього підписалося 115 мільйонів 275.940 радянських громадян.

Підсумки кампанії показують, що все доросле населення Радянського Союзу одностайно висловилося проти війни, за заборону атомної зброї, за встановлення міжнародного контролю за додержанням цієї заборони та за оголошення воєнним злочинцем того уряду, який першим застосує атом-

ну зброю проти будь-якої країни.

Радянські люди, одностайно скріпивши своїми підписами Стокгольмську Відозву, продемонстрували всьому світові глибоку миролюбність, непохитну волю до співробітництва з усіма народами і вклали новий вклад у благородну справу боротьби проти війни, за зміцнення миру, за безпеку народів. Міжнародний організований фронт прихильників миру має в особі радянського народу вірний і надійний оплот.

На численних зборах і мітингах трудящі СРСР затаврували ганьбою іноземних агресорів, які ведуть розбійницьку війну проти корейського народу. Трудящі вимагають виводу іноземних військ з Кореї.

Збирання підписів у СРСР під Стокгольмською Відозвою проходило в обстановці могутнього політичного піднесення в місті і селі. Радянський народ продемонстрував своє цілковите і одностайне схвалення мирної сталінської зовнішньої політики Радянського уряду.

Підсумки кампанії збирання підписів під Відозвою Постійного комітету Всесвітнього конгресу прихильників миру свідчать про те, що народи Радянського Союзу під керівництвом свого уряду і надалі йтимуть у перших рядах борців проти війни, за зміцнення миру в усьому світі.

(РАТАУ).

У ВСЕОЗБРОЄННІ ЗУСТРІТИ ОСІННЮ СІВБУ!

На фермах безпорядки

Колгосп ім. Толстого має досить великі тваринницькі ферми. Самої тільки великої рогатої худоби налічується 230 голів. Уже це змушує подбати про своєчасну і зразкову підготовку до зимівлі худоби.

Однак в артілі до неї не готуються. Подвір'я тваринницьких ферм завалені купами гною, приміщення не ремонтуються. Погані діла і з заготівлею кормів. Зібране сіно заскрито наспіх, в результаті чого багато його заморозило під час дощів і попріло. Частина сіна погнила на луках в копицях. Не краще й з закладкою силос. Із 4 ям — дві закладені сук-так. Якби й було силос — то поганий, бо його робили, як кажуть, для ока людського.

Останнім часом на фермі помітно знизилась удої молока. Якщо раніше від 38 корів надоявали щодня 500 літрів, то тепер надояють — 400, а іноді й того менше. Сталось це тому, що тут відсутній облік надходження молока. Його розбазарюють кому не лінь. Сам завідуючий тваринництвом т. Зашлов бере кожного дня по 2 літри молока.

Про всі ці неподобства знає правління артілі. Знає та мовчить.

М. КОВАЛЬОВ.

Активно готуємось до сівби

Колгоспники артілі «III Інтернаціонал» активно готуються до осінньої сівби. Ковалі та плотники — депутат сільської Ради Андрій Сич та Микита Шмалько в бойову готовність привели весь сільськогосподарський реманент. До дискових сівалок вони зробили два нових ящики, набрали два нових висівних апарати.

В артілі повністю підготовлено і доведено до кондиції

посівне зерно. На цій роботі по-стахановському попрацювала ланка Дивенко Аделі, яка очистила понад 500 центнерів пшениці й жита.

Славно працюють механізатори Олександр Варшавський та Олександр Пархоменко. Вони повністю закінчили оранку під посів озимини і тепер провадять оранку на зяб.

І. НЕСТЕРЕНКО, голова Котовської сільради.

В колгоспі ім. Менжинського не поспішають

Місяць пройшов, як готуються до осінньої сівби в колгоспі ім. Менжинського. Та вже з перших днів тут почали відставати з підготовкою ґрунту. Двома тракторами зорювали не більше 10—15 гектарів за день, а інколи й цього менш. «Ще встигнемо» — запевняв бригадир тракторної бригади Минака Стефан. Такої думки був і голова колгоспу Гриб Іван. Час минав і незчулися ці керівники, як пройшли кращі строки. Підійшов час звітувати про повну готовність до посівної кампанії. Але як звітувати, коли ще не все підготовлено.

План оранки в 300 гектарів виконали тільки наполовину; причіпний інвентар не відремонтували; з посівним ма-

теріалом теж не все гаразд. На цей час тут спромоглися відремонтувати тільки 3 кінних сівалки та одну тракторну, а друга так і стоїть з поламаним колесом.

Посівного зерна потребується більше 800 центнерів. Зерно є, та більшу половину доведеться обмінювати в других колгоспах на сортове насіння, а решту — 368 центнерів треба доводити до повної посівної кондиції. Та з цим тут не поспішають. Очищено двома тріерами всього половину зерна.

Так через недбайливість голови колгоспу Гриба Івана та бригадира тракторної бригади Минаки Стефана колгосп імені Менжинського не готовий до осінньої сівби.

М. СТРОГИЙ.

Десятки тисяч підручників для шкіл надруковано в друкарнях Львова. Обл книгокультторг розсилає їх у райони області. На знімку: контролер Клавдія ОРЛОВА перед пакуванням перевіряє підручники. Фото М. Кобилянського. (Прескліше РАТАУ).

Забезпечити школи підручниками й зошитами

Набагато краще в цьому році, ніж в минулому забезпечуються школи району учнівськими підручниками та іншими шкільними приладами. В район уже завезено таку кількість підручників, якої вистачить на 85 процентів всіх учнів. Разом з підручниками для учнів завезено 127,5 тисяч зошитів.

Зараз в школах провадяться шкільні базари. Організовано проходять вони у В. Токмацькій середній школі № 4, в семірічній школі № 7, в 10-й, 11-й та інших школах. 95 процентів учнів цих шкіл уже придбали собі необхідну шкільну літературу.

Не затягувати ремонту шкіл

З великою радістю готуються вчителі та учні району до наступного навчального року. У цьому їм багато допомагають трудящі—робітники і колгоспники. Досить згадати, що в багатьох місцях проведено десятки недільників по ремонту шкіл, в наслідок чого, вони готові хоч сьогодні приступити до роботи. З сільських шкіл для прикладу можна взяти Роботинську школу. Тут заздалегідь подбали про її підготовку, вчасно завезли паливо.

Однак слід сказати, що в ряді місць незадовільно вибирають шкільні приладдя з бази райспоживспілки. Так, підручники, які мали забрати Остриківське і Коханівське сільпо, більше трьох неділь лежали на базі після рознарядки райвідділу народсвіти.

Подекуди на стороні продаються зошити. 130 зошитів із 146, занаряджених Заможнянській школі, голова сільпо т. Дудка розпорядився продати Котовській сільраді та іншим особам. Такі випадки не поодинокі і з ними не можна миритися.

М. ЛЕОНІДОВ.

Але нічого хорошего не можна сказати про В. Токмацьку школу № 7. Відбудовувати її взялася ремонтна контора міськмунгоспу, якою керує Самокатов. Згідно договору 20 серпня ця школа повинна стати до ладу. Та Самокатов проявив повну благодусність. Він тільки спромігся завезти туди дві автомашини цегли і одну—піску. На цьому й кінчилась його діяльність по відбудові школи.

Л. МИТЬЄВСЬКИЙ, інспектор райвідділу народсвіти.

КОРИСНІ КАНІКУЛИ

Корисно провадять літні канікули вчителі та учні нашого району. Близько 2 тисяч дітей-робітників, службовців і колгоспників побували на екскурсіях в різних місцях області. Понад 400 учнів та 28 вчителів їздили до Асканії Нова, де ознайомились з державним тваринницьким заповідником. Багато дітей відвідали обласний центр індустріального Запоріжжя. Вони побували на Дніпрогосі ім. В. І. Леніна, на заводі «Запоріжсталь», в музєях тощо.

Зокрема була проведена районна естафета, присвячена вивченню рідного краю. В ній взяли участь 22 школи, якими було охоплено понад 1.200 учнів. Діти побували на місцях запеклих боїв, на залізничному транспорті, в інкубаторній станції та інших промислових підприємствах району.

Цікаву екскурсію до сіл Янчикрак та Карачикрак провели учні школи № 8. Тут вони ознайомились з залежами вапняків, способами їх добування і випалення вапни, вивчали властивості самородків каменя, роботу каменоломні і інше. Значна кількість дітей активно допомагала своїм батькам на збиранні врожаю.

М. ВОЛОШКО.

Відпочинок вчителів

Щороку багато вчителів міських і сільських шкіл району виїжджають на відпочинок до самих кращих і мальовничих місць Радянської країни, де культурно і весело провадять свої літні відпустки.

Хорошо провели відпочинок вчительки середньої та неповно-середньої шкіл Євгенія Юхимівна Сербіна та Євгенія Іллінічна Стеценко, які відпочивали по туриських путівках на Кавказі і в Москві.

Зараз в школах району йде діяльна підготовка до нового учбового року. З свіжими, новими силами розпочнуть його незабаром наші вчителі та учні.

О. КАРИЙ.

25 років тому—6 серпня 1925 року—був по-зрадницькому вбитий Григорій Іванович Котовський—герой громадянської війни і бойовий командир Червоної кінноти.

Народився Г. І. Котовський у Бессарабії в сім'ї помічника механіка. В дитинстві хлопчик багато товаришував з робітниками, бачив їх неймовірно тяжке життя. Сімнадцяти років Котовський вступив практикантом до поміщицького маєтку. Незабаром за виступ проти поміщика його було кинуто до Кишинівської в'язниці.

У 1917 році, після чергового арешту, Григорія Івановича засуджують до страти. Його врятувала революція.

Організаторські та воєнні здібності Котовського з особливою силою розгорнулись після Великої Жовтневої соціалістичної революції. Керовани ним партизани безпощадно громіли ворогів. На чолі другої бригади 45-ї дивізії він брав участь у звільненні Житомира та Києва. Наприкінці 1919 року Григорій Іванович вже командир окремої кавалерійської бригади. Проявляючи чудеса хоробрості, котівці з боями беруть Вознесенськ, Одесу, Тираспіль та інші міста. Нищівних ударів бійців Котовського зазнали на собі білополяки, банди Пеллюри, Махна, Антонова, Тютюника.

У 1920 році Григорій Іванович вступив до лав великої партії більшовиків, вірним сином якої

він залишався до останнього свого дихання.

Бойові заслуги Котовського перед Батьківщиною відзначені трьома орденами Червоного Прапора. Григорій Іванович був одним з організаторів Молдавської Автономної Радянської Соціалістичної Республіки і неодноразово обирався членом ЦВК СРСР, ЦВК УРСР і ЦВК АМРСР.

Радянський народ глибоко шанує пам'ять свого славного сина, якого товариш Сталін назвав найхоробрішим серед скромних наших командирів і найскромнішим серед хоробрих.

На знімку: Г. І. КОТОВСЬКИЙ.

З ОСТАННЬОЇ ПОШТИ

КОЗЛОВ НЕВГАМОВУЄТЬСЯ

Днями наша газета виступила з фейлетоном: «Людина з ознаками самодурства». Мова йшла про голову В. Токмацького сільпо Козлова. Займаючи досить солідну посаду, Козлов загубив почуття відповідальності. Його перестали цікавити зростаючі з кожним днем вимоги трудящих. Він просто став чинуюшою. Людей, які не підходять до його «вдачі» і не покірливих в його «норовах», він прибирав з дороги. Так було зроблено з іздовим сільпо т. Пономаренком. Козлов вигнав його тільки зате, що той зробив корисну справу—перевіз з села Ладівки білу глину для неповно-середньої школи № 11.

Як же Козлов сприйняв справедливу критику, викладену на нього в фейлетоні? Замість того, щоб визнати

свої помилки і ліквідувати їх, Козлов вирішив загнати критику. Він удався до розшуку того, хто написав цього фейлетона.

—Хто посмів на мене писати?! Я не прощу цього!

Обов'язково знайду і вижену! — кричав він у нестямі.

Не знайшовши дійсного автора фейлетону, Козлов обрушився на працівницю сільпо Марію Бебешко.

—Це ти подала допис в газету? Краще зізнайся, або я тебе вижену! Вибірай з двох одно...

Козлов не просто людина з ознаками самодурства, а справжнісінький самодур і затискувач критики. Треба сподіватись, що параління райспоживспілки рішуче осудить вчинки Козлова і вживе потрібних заходів. І чим швидше, тим краще.

УКРУПНЕННЯ КОЛГОСПУ—КЛЮЧ ДО МНОЖЕННЯ ГРОМАДСЬКОГО БАГАТСТВА

На початку 1948 року з ініціативи комуністів у Лебедині були проведені загальні збори колгоспників трьох невеликих сільськогосподарських артільей—ім. Сталіна, ім. Шевченка і «Авангард». Загальні збори вирішили об'єднатися в одне крупне колективне господарство. Укрупнений колгосп ми назвали ім'ям В. І. Леніна. До об'єднання колгосп ім. Сталіна мав 474 гектари землі, а імені Шевченка—423 гектари. При запровадженні десятипільних сівозмін і закладенні полезахисних лісових смуг кожне поле в цих колгоспах до об'єднання мало б не більше 40 гектарів орної землі. Ясно, що колгоспи не могли на невеликих площах високопродуктивно використати сучасну сільськогосподарську техніку. Два роки роботи після злит-

тя переконаливо показали, які величезні можливості має колгосп для зростання громадського господарства, організаційно-господарського зміцнення артілей.

Об'єднання земель дало нам можливість високопродуктивно використати трактори і інші складні сільськогосподарські машини, підвищити культуру землеробства. На одній і тій же землі, тими самими засобами колгоспники збільшили врожайність зернових культур майже на 30 процентів. Ось незаперечні дані: до об'єднання три колгоспи щороку давали разом валового збору 3.664 центнери зерна. В 1949 році укрупнений колгосп зібрав 10.520 центнерів хліба. Набагато збільшився також валовий збір пукрових буряків. Громадське тваринництво з

малопробуткового, яким воно було раніше, перетворилось на передову галузь нашого господарства. Кількість худоби збільшилась на 378 голів, а продуктивність тварин підвищилась у 2,5 раза.

Рік у рік ростуть грошові доходи і збільшуються відрахування до неподільного фонду сільгоспартілей. В перший рік після об'єднання одержано 1 мільйон 770 тисяч карбованців доходу. В 1949 році колгосп мав 2 мільйони 30 тисяч карбованців доходу. З них до неподільного фонду було відраховано 305 тисяч карбованців і асигновано на будівництво громадських приміщень 154 тисячі карбованців.

При цьому не зайво нагадати, що до укрупнення в колгоспі імені Шевченка річний доход становив не більше 182 тисяч карбованців, а в колгоспі імені Сталіна—136 тисяч карбованців. Чи могли колгоспи імені Сталіна, «Авангард» та імені

Шевченка кожний зокрема провадити таке будівництво, яке провадиться зараз? Звичайно, ні! При таких доходах і відрахуваннях до неподільного фонду, який у них становив 20—30 тисяч карбованців, цих коштів ледве вистачало на поточні господарські витрати.

За всі післявоєнні роки ні колгосп імені Сталіна, ні колгосп імені Шевченка не збудували жодного громадського приміщення. За два з чимсь роки після об'єднання ми збудували капітальну стайню, свинарник, літній табір на 250 голів великої рогатої худоби, зерносковище, 5 овоческовищ, спорудили став з водним дзеркалом на 60 гектарів. Зараз у нас закінчується будівництво показової механізованої ферми на 100 голів великої рогатої худоби. Споруджується другий став площею в 90 гектарів.

Укрупнення колгоспу сприятливо відбилась і на підвищенні добробуту колгоспників. Торік ми одержали на трудові

ні грошей в шість разів більше, а хліба—в 3,5 раза більше, ніж одержали до об'єднання сільгоспартілей, в 1947 році.

Переконавшись у великих перевагах укрупненої артілей, колгоспники стали ще більше дбати про зростання громадського господарства. У нас тепер немає жодного члена колгоспу, який би не брав активної участі в колгоспному виробництві або допускав би невиходи на роботу. Всі 688 працездатних колгоспників працюють чесно і дружно, виробляючи в середньому за рік по 250 трудоднів.

Укрупнення колгоспів є ключем до примноження громадського багатства. Це—шлях до нового розквіту соціалістичного сільського господарства.

Михайло КОРОТУН, голова колгоспу імені Леніна Лебединського району Сумської області.